

Pláč radikální antisystémové levice v zemích českých aneb přehled o výsledcích KSČM v parlamentních volbách za období let 1996 – 2017

Pro každý zmiňovaný rok budu vždy nejdříve uvádět celkový počet získaných voličských hlasů a posléze v procentech podíl na celkovém počtu voličů, kteří se v daném roce parlamentních voleb (neboli voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky) zúčastnili. Rok 1996: 626 136 hlasů = 10,33%; Rok 1998: 658 350 = 11,03%; Rok 2002: 882 653 = 18,51%; Rok 2006: 685 328 = 12,81%; Rok 2010: 589 765 = 11,27%; Rok 2013: 741 044 = 14,91%; Rok 2017: 393 100 = 7,76%. Tyto číselné údaje si může každý lehce ověřit na webovém portálu www.volby.cz.

Uváděné číselné údaje – především o počtu oprávněných voličů, kteří v daném roce vhodili do volební urny platný volební lístek pro KSČM – hovoří jasnou a výmluvnou řečí. Zdá se být zjevné, že když se v první polovině devadesátých let podařilo uchovat název a plošnou územní organizační strukturu strany, počala KSČM ve druhé polovině devadesátých let rozšiřovat svůj politický vliv, což se odrazilo ve volebních výsledcích, jejichž vrcholem byl úspěch ve volbách roku 2002. Po tomto roce nastává na první pohled paradoxní postupný pokles počtu hlasů odevzdávaných pro KSČM. Výjimkou z tohoto pravidla tvoří parlamentní volby v roce 2013, které můžeme označit za „labutí píseň“ volebních úspěchů strany. V roce 2017 už KSČM nezískala ani polovinu voličských hlasů, které jí voliči odevzdali v roce 2013. Období let 2013 – 2017 je obdobím největšího poklesu voličských hlasů, přičemž se tak stalo v době, kdy KSČM ještě nebyla součástí Babišovy vládní politické formace. Z toho důvodu lze s jistým úspěchem zapochybovat o – zajisté velmi upřímně a dobře míněném – názoru některých kolegů z Rady CSTS a z Akademické rady Institutu české levice, že základní a rozhodující příčinou neúspěchu strany v letošních krajských volbách byla právě politická podpora vlády „lidumilného miliardára“ ze strany vedení KSČM, z čehož plyne, že stačí odvolat doktora Filipa z funkce předsedy strany, vyloučit z KSČM „zrádce Dolejše“, do čela strany pak postavit doktora Josefa Skálu, načež se určitě český mafiánsko-kleptokratický lumpenkapitalismus i světový imperialismus jako celek v krátké době zhroutí v panické hrůze.

Zmiňovaná číselná data vrhají též zvláštní světlo na v rámci strany v současnosti tak často diskutovaný problém „kam utekli levicovní voliči“, jež se pokoušelo vyřešit už několik teoretických seminářů, které inicioval Institut české levice a Klub společenských věd. (Z tohoto důvodu jsem se soustředil právě na volby do dolní komory českého parlamentu). Konkrétní historická situace, v níž se ocitla KSČM, má mnohem starší a hlubší gnoseologické i třídně sociální kořeny a příčiny, než se některým kolegům – a zajisté i kolegyním, abych se vyjadřoval genderově vyváženě a politicky korektně – zdá, a tudíž nemá žádné jednoduché, okamžité a zázračně působící řešení. Nemohu si pomoci, leč na mysli mi v dané souvislosti – neboli v souvislosti s oním příslovecným „útekem levicovních voličů“ – tane jedna scéna z pohádky divadla Jára Cimrmana o „Dlouhém, Širokém a Krátkozrakém“, v níž se krátkozraký bystrozraký obrací na dětské diváky se slovy: „Možná se děti zeptáte, kde jsou moji kamarádi, Dlouhý a Široký? Kam se jen ti čerchmanti schovali? Neschovali, umřeli...“

Zpracoval PhDr. František NEUŽIL v pátek 16. 10. 2020.